

## ΠΑΜΕ ΓΙΑ ΝΕΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗ ΣΕ 9 ΜΗΝΕΣ;

Ο “Καλλικράτης” δίνει κάποιες εξουσίες στον Περιφερειάρχη. Εξαντλούνται μόνο στο ΕΣΠΑ; Μόνο στα τεχνικά έργα; Μόνο σε ανούσιες συζητήσεις και γνωμοδοτήσεις προς τα Υπουργεία; Σήμερα στην εποχή της ανθρωπιστικής Κρίσης τι θα μπορούσε να κάνει ένας Περιφερειάρχης;

Το σίγουρο είναι ότι ένας Περιφερειάρχης δεν εξαντλείται σε “παράκαλια” και διαβουλεύσεις με Υπουργούς, Βουλευτές και μεγάλους Ιδιώτες κεφαλαιούχους, να φέρουν δουλειές και μεγάλες μπίσνες. Ο Περιφερειάρχης είναι υπεύθυνος για τη γενική οικονομική, κοινωνική, πολιτιστική κατάσταση της περιφέρειάς του. Σε στενή συνεργασία με τους Δημάρχους προσπαθεί να λύσει προβλήματα και θέματα, πάντα προς την κατεύθυνση των αναγκών των πολιτών της περιφέρειας. Σε αντιστοιχεία με προηγούμενο άρθρο μου για τους δημοτικούς άρχοντες τους ΟΤΑ Α' βαθμού, οι περιφερειάρχες πρέπει να έχουν στο νου τους 4 επιδιώξεις:

**“Υλοποίηση ελάχιστου περιφερειακού εισοδήματος δημοσίων αγαθών για τους Δημότες και τους Κατοίκους της Πελοποννήσου.”**

**“Δέσμευση αμεσοδημοκρατικών διαδικασιών με άμεση υιοθέτηση πρωτοβουλιών που υπογράφουν πάνω από το 1% των δημοτών της περιφέρειας.”**

**“Συμμετοχικός Προϋπολογισμός Δήμων, Περιφερειακών ενοτήτων, Τοπικών Συμβουλίων, συνοικιών και ενώσεων πολιτών.”**

**“Μαχητικός περιφερειάρχης για να αλλάξει η μνημονιακή πολιτική.”**

Ο πρώτος στόχος του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος θα κάλυπτε αγαθά και υπηρεσίες πρώτης ανάγκης. Ειδικά στην περιφέρεια με μεγάλες εξουσίες στα σκουπίδια, στην ενέργεια, στη μετακίνηση, στη μεταφορά μαθητών, στην Υγεία, την Παιδεία και τον Πολιτισμό και τόσα άλλα θα μπορούσε να υλοποιηθεί ένα πακέτο ελάχιστων προσφορών για την αξιοπρεπή διαβίωση των πολιτών. Δεν χρησιμοποιεί ο Περιφερειάρχης το ΕΣΠΑ ή ευρωπαϊκά κονδύλια με μελέτες και διαδικασίες χρονοβόρες, αλλά την ενεργοποίηση των πολιτών, των σωματείων και των επιχειρήσεων της περιφέρειας, των Δήμων, δηλαδή μία εσωτερική διαδικασία ενός δικτύου αλληλεγγύης. Ο περιφερειάρχης ως κυβερνήτης μίας αυτόνομης περιφερειακής ενότητας, συντονίζει τους αντιπεριφερειάρχες και τους Δημάρχους και τους ζητά μετρήσιμες δωρεάν παροχές προς τους πολίτες. Έτσι φέρνει σε συνεργασία και σε άμιλλα τις περιφερειακές ενότητες και τους Δήμους προς το συμφέρον των πολιτών. Πόσο κοστίζει; Τίποτα. Πότε θα γίνει; Άμεσα. Χωρίς να αναλύσουμε εδώ την ανταλλακτική ή κοινωνική οικονομία που μπορεί να ενεργοποιηθεί.

Λόγω “Καλλικράτη” και των προσώπων που υπηρέτησαν τα τελευταία χρόνια την Πολιτική, οι πολίτες έχουν απομακρυνθεί από τις πολιτικές διαδικασίες. Οι πολίτες δεν πιστεύουν ότι έχουν δύναμη για αλλαγή. Θεωρούν ότι υπάρχουν μονόδρομοι και μονοτελειακές πολιτικές. Τι μπορεί να κάνει ο Περιφερειάρχης; Να δώσει εξουσία και αρμοδιότητες στους πολίτες. Δηλαδή να δεσμευτεί και να επιβάλλει σε όλους τους τοπικούς άρχοντες να δέχονται αιτήματα και να υλοποιούν προτάσεις ή να αναιρούν προτάσεις όταν έχουν υπογραφεί από το 1% των πολιτών της περιφέρειας, της περιφερειακής ενότητας, του Δήμου. Ο πολίτης μπορεί να δει μία του ιδέα υλοποιήσιμη; Τότε θα έχουμε επιστροφή πολιτικής. Μπορεί να συνεργαστεί και να συμμετέχει σε συλλογικότητες που να προωθούν πολιτικά θέματα μέσω του περιφερειακού συμβουλίου; Τότε θα δείτε την δημιουργική έκρηξη που χρειάζεται μία περιφέρεια. Φανταστείτε για παράδειγμα μία τράπεζα Αλληλεγγύης παροχής ρούχων, βιβλίων, τροφίμων, αλλαγές τουριστικών υπηρεσιών και άλλες με τη βοήθεια των περιφερειακών δομών.

Από την άλλη μεριά ο Περιφερειάρχης δεν ψηφίζεται να διαχειριστεί τα χρήματα της Περιφέρειας όπως θέλει για 5 χρόνια. Ο έλεγχος πρέπει να είναι διαρκής και ο προϋπολογισμός να μεταβάλλεται ανάλογα με τις ανάγκες των πολιτών. Ο ανοικτός συμμετοχικός προϋπολογισμός είναι μία αρχή να γνωρίζουμε που μπορούν να πάνε αποτελεσματικότερα τα χρήματα των πολιτών ανά πάσα στιγμή και όχι μόνο μία απλή γενική συζήτηση προεκλογικά. Έτσι θα βρεθούν και άλλοι πόροι στη σημερινή δύσκολη οικονομική κατάσταση. Αν τα συστήματα του περιφερειάρχη είναι κλειστά, τότε θα καταρρεύσουν τα επόμενα χρόνια.

Μνημονιακός Περιφερειάρχης δεν χωράει στην Πελοπόννησο. Άλλες είναι οι πολιτικές που θα βγάλουν την Ελλάδα από την Κρίση. Ο Περιφερειάρχης πρέπει να πιέζει σε αλλαγή πολιτικής για τη χώρας μας. Όχι να είναι υπέρμαχος ζωνών ευέλικτων μορφών απασχόλησης ή κοινωνικών πειραμάτων και “επενδύσεων” που γίνονται σε τριτοκοσμικές χώρες. Ο περιφερειάρχης πρέπει να εμπνέει, να είναι ηθικός και αποτελεσματικός. Αλλιώς θα έχουμε άλλον έναν από τους “παλιούς” που ξέρουν και το μόνο που

κάνουν είναι ωραίες δηλώσεις.

Άκης Χουζούρης